

РЕШЕНИЕ

№ 38007

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8218** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Р. Р. К. с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк],[улица], чрез адв. К. П., срещу Решение 2277 от 23.06.2025 г. постановено по НАХД № 7112/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 121 състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 10587107 от 24.03.2025 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 4, във вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50.00 (петдесет) лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи, че обжалваното съдебно решение е необосновано, неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Твърди се, че в ЕФ са посочени данни на ЮЛ, което се явява наказанийт субект, за което е налице правен интерес да обжалва ЕФ, а не за законният представител на „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - Р. К.. На второ място е посочено, че към административната преписка АНО е представил различен ЕФ с който е наложено административно наказание - глоба на законният представител на дружеството, поради което издаването на два фиша, индивидуализирани с един номер, за едно и също нарушение, но с различно съдържание, а именно с различен субект на административнонаказателната отговорност представлява съществено нарушение на процесуалните правила в административнонаказателното

производство, но и нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде отменен. Претендира се присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът Р. К., редовно призован не се явява, не се представлява. В писмено становище, чрез процесуалния си представител по пълномощие, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции, като представя списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за платеното адвокатско възнаграждение за касационното производство.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, в съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява. Не е взето становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба и оспореното решение на Софийски районен съд да бъде отменено.

Административен съд София - град, в настоящия си състав, след като съобрази направените оплаквания и извърши касационна проверка на оспореното решение, установи следното:

Касационната жалба като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

С оспореното решение Софийски районен съд е потвърдил Електронен фиш за нарушение серия К №10587107 от 24.03.2025 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, установено с автоматизирано техническо средство CORDON M2 № MD1192. Въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 24.03.2025 г. в 20:11 часа, в [населено място] по [улица]срещу бл. № 957 (бензиностанция ЕКО) с посока на движение от ул. „ген. А. Н.“ към [улица]се е движело моторно превозно средство марка „Фиат“, модел „Стило“ с регистрационен номер СВ 60 08 СК, като е преминал при ограничение на скоростта от 50 км/ч. със скорост от 62 км/час, като е превишил разрешената скорост с 12 км/ч., след приспаднал толеранс от - 3%. От база данни КАТ било установено, че собственик на процесния лек автомобил е юридическото лице „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД.

Софийски районен съд в мотивите си приел, че нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство, в която е отразено териториалната структура на МВР регистрационният номер на лекия автомобил, датата и часа на измерването, мястото и скоростта, нарушението, разпоредбата, размера на глобата. ЕФ е издаден от съответните компетентни органи, при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да накърняват правото на защита на нарушителя. ЕФ отговарял на императивно изброените изисквания на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, издаден бил по утвърдения образец. Районният съд е приел, че от доказателствения материал по делото безспорно е установено осъществен съставът на извършеното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП като ясно е било отразено в ЕФ, че се касае за глоба на физическото лице жалбоподател, като представляващ ЮЛ-собственик на автомобила, с отразени три имена и ЕГН, които в достатъчна степен го индивидуализират. В ЕФ е било посочено, че собственикът на МПС е ЮЛ „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, а нарушителят коректно посочен - Р. Р. К., управител на дружеството. СРС е обсъдил и размера на наложената глоба.

Решението е неправилно, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В процесния случай жалбата, по повод на която е образувано производството пред Софийски районен съд, е подадена от „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, представлявано от управителя Р. Р. К. и Р. Р. К.. Към жалбата е приложена копие на снимка на Електронен фиш за налагане на глоба за

нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 10587107 от 24.03.2025 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи. Видно от съдържанието на ЕФ същият е съставен за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП против „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД и дружеството е посочено като нарушител.

Същевременно, с административната преписка от страна на АНО е представено заверено „Вярно с оригинала“ копие на Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 10587107 от 24.03.2025 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи с идентично съдържание, с изключение на посочения субект на административнонаказателна отговорност, а именно като нарушител е посочен Р. Р. К. – законен представител на „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, като са вписани ЕИК на дружеството и ЕГН/ЛНЧ на физическото лице управител.

Във въззивното производство с разпореждане от 22.05.2025 г., в протокол от поведено на 16.06.2025 г. открито съдебно заседание по делото, списъка на призованите лица, призовките по делото за съдебно заседание в качеството на жалбоподател е призован Р. Р. К..

В мотивите на решението си, въззивният съд е възприел, че производството е образувано по жалба на Р. Р. К. и в диспозитива на същото е посочено, че се потвърждава ЕФ серия К № 10587107 от 24.03.2025 г. издаден от СДВР, с който на Р. Р. К., с ЕГН [ЕГН] представляващ „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД е наложено административно наказание глоба в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед на гореизложеното, касационната инстанция намира, че е налице неяснота в производството, тъй като СРС е приел за разглеждане жалба подадена от „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, представлявано от управителя Р. Р. К. и от Р. Р. К., като физическо лице. Конституирал е като страна в производството /разпореждане от 22.05.2025 г./- жалбоподател Р. Р. К., а в съдебния си акт/диспозитива/ е приел, че наложената глоба е на Р. К. представляващ „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД.

От друга страна, от приложените доказателства по делото се съдържат данни за два ЕФ серия К № 10587107, издадени от СДВР за едно и също нарушение, но с различно съдържание, с оглед на което касационната инстанция намира, че районният съд е постановил съдебен акт, без да изясни предмета на оспорване, както и да конституира надлежните страни в производството.

Изложеното пречатства извършването на надлежна проверка на обжалвания съдебен акт от настоящата инстанция и при това положение съдебното производство пред районния съд по обжалване на ЕФ е проведено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, а последица от това е, че същото следва да бъде отменено и делото следва да бъде върнато на СРС за разглеждане от друг съдебен състав.

Съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато собственикът или ползвателят, вписан в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, е юридическо лице или едноличен търговец и неговият законен представител не декларира на кого е предоставил управлението на превозното средство, предвиденото по този закон наказание се налага на законния представител на собственика, съответно на ползвателя. Съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗАНН на юридическо лице може да бъде налагана единствено имуществена санкция, не и глоба.

Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН, при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели. Цитираната норма определя страните в съдебния административнонаказателен процес.

При тази правна рамка, следва при новото разглеждане на делото съставът на СРС да изследва законосъобразността на оспорения ЕФ при надлежно изясняване на обстоятелството с какво съдържание е издаденият Електронен фиш (ЕФ) за нарушение установено с автоматизирано техническо средство серия К № 10587107 от 24.03.2025 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, т.е. при изяснен предмет на спора и при надлежно конституирани страни в производството.

По отношение на разноските на основание чл. 226, ал. 3 от АПК, следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК във връзка с чл. 63в и чл. 63д от ЗАНН Административен съд София – град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2277 от 23.06.2025 г., постановено по Н.А.Х.Д. № 7112 /2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е ОКОНЧАТЕЛНО.

Председател:

членове: